

CONVOCATÒRIA OBERTA: Concurs de Caricatures per a Artistes d'Origen Gitano

Per a commemorar l'aixecament en el camp de concentració d'Auschwitz el 16 de maig de 1944, en el Dia de la Resistència Romaní, l'Institut Europeu d'Art i Cultura del Poble Gitano (ERIANC) convoca un concurs internacional perquè artistes visuals, dissenyadors gràfics, dibuixants i persones amb talent d'origen romaní presentin els seus dibuixos, vinyetes i caricatures polítiques. Són benvingudes les propostes que es dediquin directament a satiritzar temes polítics, a criticar esdeveniments polítics actuals o passats, o a expressar un determinat fenomen sociopolític en clau d'humor.

Un jurat d'artistes contemporanis, curadors i experts en mitjans de comunicació determinarà els 10 artistes seleccionats per a l'exposició final. Els artistes seran convidats a presentar el seu treball en una exposició final amb les seves obres en les oficines de ERIAC a Berlín i rebran un premi de 300 euros cadascun. Els artistes seleccionats hauran d'enviar els materials gràfics/dibuixos originals (grandària A4) a l'oficina de ERIAC a Berlín abans de l'1 de maig de 2021.

Busquem dibuixos, esbossos i gràfics amb el potencial d'argumentar de manera convincent una causa política, amb un missatge humorístic, satíric i sociopolític. Pensem en una forta visualitat que es compromet amb la complexitat de la relació entre els governs i els gitanos, Europa, les societats minoritàries i majoritàries, les democràcies europees, el desenvolupament de l'autodeterminació dels gitanos, la llibertat de premsa, la demografia dels gitanos, el pròxim programa Cens "Free Roma, Free Europe" o qualsevol altre aspecte polític de la vida contemporània dels gitanos.

ELEGIBILITAT:

Artistes que s'autodenominin d'origen gitano/romaní

COM PARTICIPAR: Envia la teva obra d'art, la teva declaració d'artista i la teva breu biografia en un arxiu, per correu electrònic. Les sol·licituds han d'estar escrites en anglès i enviar-se a eriac@eriac.org en un sol correu electrònic que no superi els 2 MB. Escribeu "Caricature Competition" en l'assumpte del correu electrònic.

MEMBRES DEL JURAT

Emília Rigová (artista contemporània, membre de l'Acadèmia Barvalipe, directora del Departament d'Art i Cultura Gitana de la Universitat de Matej Bel a Eslovàquia)

Lela Savic (fundadora i editora de La Converse y Svato, directora a Quebec de la secció *Canadian Journalists of Colour*)

Jake Bowers (periodista gitano britànic, productor, professor de mitjans de comunicació i cineasta)

CRONOLOGIA

Termini de presentació de les obres: 6 d'abril de 2021

S'anuncien els guanyadors: 19 d'abril de 2021

Enviament de les obres seleccionades a ERIAC per a l'exposició: abans de l'1 de maig de 2021

Inauguració de l'exposició: 16 de maig de 2021

Història de la caricatura política

El primer prototip de caricatura es troba en l'antiga Grècia, on els déus eren vists com a súbdits i no com a líders polítics. El gènere va tenir els seus primers començaments a la Itàlia medieval tardana, on una sèrie de descontentaments van començar a ridiculitzar a les classes altes de l'aristocràcia. Les primeres caricatures polítiques van aparèixer a principis del segle XVIII, quan el pintor anglès William Hogarth va començar a combinar en les seves obres la crítica dels fenòmens socials amb escenes artístiques coherents; en particular, la seva sàtira es referia sovint a la corrupció en la política britànica. La caricatura més famosa de Hogarth va ser *Emblematical Print on the South Sea Scheme* (Estampa Emblemàtica sobre el Pla de les Mars del Sud) (1721), que representa la caiguda de la bossa

en la qual molts britànics van perdre diners. La caricatura política es va desenvolupar significativament durant la Revolució Francesa (1789-1799), quan James Gillray i Thomas Rowlandson van representar de manera crua als activistes revolucionaris, al rei Jorge III i a Napoleó I. El gènere es va desenvolupar encara més amb l'aparició de la revista satírica *Punch*, creada en 1841, que va publicar moltes caricatures polítiques. Una de les més famoses va ser *The Goose-Step* (1936), sobre l'acumulació d'armament a l'Alemanya nazi d'Hitler. Des de mitjan segle XIX, la caricatura política es va convertir en un atribut de la majoria dels grans periòdics europeus. Això s'explica per la creixent complexitat de la relació entre el govern i la societat, la democratització i el desenvolupament de la llibertat de premsa. Avui dia, el gènere s'utilitza de manera omnipresent en el món digital modern per a criticar als règims i personatges polítics, i per a establir un diàleg que desencadeni un canvi. En el context romani, el gènere de la caricatura política té el potencial de sensibilitzar sobre qüestions sociopolítiques i de transmetre